कन्या सती देवमर्कमासाद्यमहन्ततः। योऽसौ कानीनगर्भो मे पुत्रवत्परिरक्षितः।
कस्मान्न कुर्य्याद्वचनं पथ्यं भ्रातृहितं तथा। इति कुन्ती विनिश्चित्य कार्य्यनिश्चयमुत्तमं। ४९२०
कार्य्यार्थमभिनिश्चित्य ययौ भागीरथीं प्रति। आत्मजस्य ततस्तस्य घृणिनः सत्यसङ्गिनः।
गङ्गातीरे पृथाऽश्रौषीद्वेदाध्ययननिस्वनं। प्राङ्मुखस्योर्द्ध्वबाहोः सा पर्य्यतिष्ठत पृष्ठतः।
जप्यावसानं कार्य्यार्थं प्रतीक्षन्ती तपस्विनी। अतिष्ठत् सूर्य्यतापार्त्ता कर्णस्योत्तरवाससि।
कौरव्यपत्नी वार्ष्णेयी पद्ममालेव शुष्यती। आपृष्ठतापाज्जप्यं स परिवृत्य यतव्रतः।
दृष्ट्वा कुन्तीमुपातिष्ठदभिवाद्य कृताञ्जलिः। यथान्यायं महातेजा मानी धर्म्मभृतां वरः। ४९२५
उत्स्मयन् प्रणतः प्राह कुन्तीं वैकर्त्तनो वृषः।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि कुन्तीकर्णसमागमे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥

॥ कर्ण उवाच ॥ राधेयोऽहमाधिरथिः कर्णस्त्वामभिवादये। प्राप्ता किमर्थं भवती ब्रूहि किं करवाणि ते।
॥ कुन्त्युवाच ॥ कौन्तेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता। नासि सूतकुले जातः कर्णैतद्विद्धि मे वचः।
कानीनस्त्वं मया जातः पूर्व्वजःकुक्षिणा धृतः। कुन्तिराजस्य भवने जातस्त्वमसि पुत्रक।
प्रकाशकर्मा तपनो योऽयं देवो विरोचनः। अजीजनत् त्वां मय्येष कर्ण शस्त्रभृतां वरं। ४९३०
कुण्डली बद्धकवचो देवगर्भः श्रियावृतः। जातस्त्वमसि दुर्द्धर्षो मया पुत्र पितुर्गृहे।
स त्वं भ्रातृनसम्बुध्य मोहाद्यदुपसेवसे। धार्त्तराष्ट्रं न तद्युक्तं त्वयि पुत्र विशेषतः।
एतद्धर्मफलं पुत्र नराणां धर्मनिश्चये। यत्तुष्यन्त्यस्य पितरो माता चाप्येकदर्शिनी।
अर्ज्जुनेनार्ज्जितां पूर्व्वं हृतां लोभादसाधुभिः। आच्छिद्य धार्त्तराष्ट्रेभ्यो भुङ्क्ष्व यौधिष्ठिरीं श्रियं।
अद्य पश्यन्तु कुरवः कर्णार्ज्जुनसमागमं। सौभ्रात्रेण समालक्ष्य संनमन्तामसाधवः। ४९३५
कर्णार्ज्जुनौ वै भवेतां यथा रामजनार्द्दनौ। असाध्यं किन्नु लोके स्यात् युवयोः सहितात्मनोः।
कर्ण शोभिष्यसे नूनं पञ्चभिर्भ्रातृभिर्वृतः। देवैः परिवृतो ब्रह्मा वेद्यामिव महाध्वरे।
उपपन्नो गुणैः सर्व्वैः ज्येष्ठः श्रेष्ठेषु बन्धुषु। सूतपुत्रेति मा शब्दः पार्थस्त्वमसि वीर्य्यवान्।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि कुन्तीकर्णसमागमे चतुश्चत्वारिंशदधिशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः सूर्य्यान्निश्चरितां कर्णः शुश्राव भारतीं। दुरत्ययां प्रणयिनीं पितृवत् भास्करेरितां।
सत्यमाह पृथा वाक्यं कर्ण मातृवचः कुरु। श्रेयस्ते स्यान्नरव्याघ्र सर्व्वमाचरतस्तथा। ४९४०
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तस्य मात्रा च स्वयं पित्रा च भानुना। चचाल नैव कर्णस्य मतिः सत्यधृतेस्तदा।
॥ कर्ण उवाच ॥ न चैतत् श्रद्दधे वाक्यं क्षत्रिये भाषितं त्वया। धर्मद्वारं ममैतत् स्यान्नियोगकरणं तव।
अकरोन्मयि यत् पापं भवती सुमहात्ययं। अपाकीर्णोऽस्मि यन्मातस्तद्यशःकीर्त्तिनाशनं।
अहञ्चेत् क्षत्रियो जातो न प्राप्तः क्षत्रसत्क्रियां। त्वत् कृते किन्नु पापीयः शत्रुः कुर्य्यान्ममाहितं।
क्रियाकाले त्वनुक्रोशमकृत्वा त्वमिमं मम। हीनसंस्कारसमयमद्य मां समचूचुदः। ४९५५
न वै मम हितं पूर्व्वं मातृवचेष्टितं त्वया। सा मां सम्बोधयस्यद्य केवलात्महितैषिणी।